
Beköszöntő

Folyóiratunk lassan húsz éves lesz, és a digitális világ változásaihoz igazodó finom tartalmi átrendeződések érdekes módon estek egybe a főszerkesztőváltásokkal.

Az ezredfordulót követő, 2001-es induláskor a legáltalánosabb értelemben vett információs társadalom téma, s annak is elsősorban történeti-szociológiai és stratégiai kérdései álltak a középpontban, és felfedezés-szerűen zajlott az épp kialakuló digitális ökoszisztéma megismerése, a jelenségvilág fogalmi megragadása. 2006/2007 körül az egységesnek tűnő diskurzus számtalan apróbb és önálló témavilágra töredezett, amit a tematikus számok is csak részben voltak képesek követni. Oly sok, társadalomtudományi reflexiót igénylő kutatási kihívás született, a valóság változásai nyomán, hogy az agráriumtól a zenetudományig alig volt olyan terület, amely ne találta volna meg a maga „metszetét” a közben egyre nagyobb presztízszt és láthatóságot elért folyóirat profiljával.

Úgy tűnik, most alkalmas az idő arra, hogy a digitális kultúrán belül értelmezett társadalmi-technológiai változások kapcsán koncentráltabban, és erősebb rendszertudományi igényekkel forduljunk az átalakulások kulcstényezőinek vizsgálata felé, és óvatosan kísérletezni kezdjünk angol nyelvű lapszámokkal is.

Ebbe a szakaszba mostantól új főszerkesztő, Héder Mihály vezeti át az Információs Társadalmat. Okleveles mérnök-informatikusként végzett a BME-n, majd ugyanitt PhD fokozatot szerzett a Tudományfilozófia és Tudománytörténet Doktori Iskolában. Informatikusként sok egyéb mellett internetre kapcsolt rendszerek tervezésével foglalkozott és – igaz, eleinte csak gyakornokként – részt vett a kutató-fejlesztői internethálózat szolgáltatásainak fejlesztésében és az ehhez kapcsolódó hazai szakmai életben. Doktori kutatásai zöme a mesterséges intelligencia filozófiájával volt kapcsolatos, ezen belül az emergens számítások és számítógépek lehetőségével, illetve a hallgatólagos tudással foglalkozott mélyebben. Érdeklődése kiterjed a technikafilozófiára, az online diskurzusok természetére, a mérnöki tudományok ismeretelméletére és etikájára, az innováció kérdéseire. A Műegyetem Filozófia és Tudománytörténet Tanszékének docenseként számos ilyen témájú tárgyat oktat is. Személye, elkötelezettsége, tudományos beágyazottsága és munkamorálja erős garanciát jelenthet a szerkesztőség hagyományainak méltó továbbvitelére.

És mégsem mondhatjuk jóízűen, hogy a *bővültünk*. Szomorúan gyászoljuk elhunyt szerkesztőnket, Prazsák Gergőt, aki a folyóirat 19 évéből 14-ben velünk volt. Róla következő számunkban emlékezünk meg bővebben.

Idei második számunk gerincét öt tanulmány adja, melyekben a megszokottól eltérően inkább az empiria felé tolódik a hangsúly. Lapunkban oldalain ritkán foglalkozunk pénzügyi és vállalatirányítási kérdésekkel, ezt a hiányt pótolja első két tanulmányunk. *Bethlendi András* ismerteti hiánypótló kutatásának eredményeit a hazai IKT-központú start-upok pénzügyi és számviteli kérdéseiről, megállapítva azt, hogy ez a terület eddig nem csak a folyóiratunkban, hanem a szakirodalomban általában sem dokumentált elég gazdagon ahhoz képest, mint amennyire fontosak lehetnek ezek a kérdések az innovatív vállalat-

kozások túlélése érdekében. Hazai vállalatvezetők körében végzett kvalitatív kutatásaik mentén *Görcsi Gergely*, *Barta Gergő* és *Széles Zsuzsanna* az üzleti intelligencia használhatóságát, fontosságát és sikertényezőit elemzik, egy átfogó keret bemutatása mellett. A médiagazdaság állami és nagyvállalati aspektusait tekinti át *Iványi Márton*, arra a konklúzióra jutva, hogy a telekommunikációs ipar és az előbbi kiszolgáló médiagazdaság szerkezetében az elmúlt három évtizedben két főbb változás is lezajlott: az általános digitalizálódás és internethasználat által is generált funkcionális és politikai gazdaságtani konvergenciák után a már az éppen kialakuló status quót megkérdőjelező világgazdasági és – piaci átrendeződés tanúi lehetünk.

Az előző lapszámunkban tárgyalt digitális hitelesség kérdésköréhez szorosan kapcsolódik a felhasználói azonosítás problémája. *Roskó Tibor* a legfrissebb biztonsági trendek, fenyegetések és problémák ismertetése mellett egy olyan elméleti modellt mutat be, amely elvezethet egy globálisan alkalmazható, központosított azonosítási formáig. Utolsó tanulmányunk egy széles érdeklődésre számot tartó terület, a fiatalok digitális készségeinek megítéléséhez szolgáltat empirikus adalékokat. *Bakó Mária*, *Szilágyi Róbert* és *Ráthonyi Gergely* egyetemi hallgatók körében vizsgálta a táblázatkezelési ismereteket – összevetve azokat a vizsgálatban szereplők önértékelésével. Az eredmények alapján a diákok nagy többsége előzetes tudásszintjüktől függetlenül túlbecsüli saját tudását a területen.

A nagyobb lélegzetű írások mellett lapszámunkban ezúttal két recenzio kapott helyett: *Z. Karvalics László* Martin Burckhardt és Dirk Höfer: Minden és semmi. A digitális világpusztítás feltárulása, míg *Harvey Anna* David Harris: Society of signs című művét mutatja be.

Lapszámunkhoz jó olvasást kíván

A szerkesztőség

